

PRESSGRANNAR

Samtidig med att viktiga informationer beträffande stilleståndsvillkoren undanhållits det finska folket och kanske också en del av dess förtroendeman har censuren uppenbarligen hållit hårt efter de s. k. fredsaktivisternas tidningar, medan den mera nationalistiska och önsketänkande pressen fått härja tämligen fritt i denna nationens ödesstund. Nerikes Allehanda (fp) beklagar att det slutliga finska ställningstagandet haft en sådan bakgrund:

Det vittnar knappast om att regeringen Linkomies haft den fasthet och auktoritet, som hade varit erforderliga... Med tillfredsställelse tar man del av meddelandet, att Sverige med sin konung och regering i spetsen gjort sin uppfattning känd i Helsingfors och tydligt även spelat en roll vid förhandlingarnas inledande. Det kan också finnas anledning att rikta uppmärksamheten, att det i Finland finns en man med auktoritet nog att träda fram inför folket och ta på sig ansvaret för en fred, som kan te sig hård och orättvis. Det är fältmarskalk Mannerheim. Han är fortfarande en oförbrukad tillgång.

På Hudiksvalls Nyheter (fp) har det gjorts ett obehagligt intryck att en viss "dubbelställning" har präglat finska regeringens ståndpunktstagande till de ryska vapenstilleståndsvillkoren och vårt lands strävan att söka få Finland ut ur kriget:

Ingen här i landet anser de ryska villkoren som annat än hårda, i vissa punkter oerhört stränga. Men vid ett lugnt studium av villkoren finner man att de sönnerfaller i rena dekret och i punkter varom förhandling kan ske. Vad gör då den finska regeringen? Med censuren som tjänstvilligt redskap dirigeras pressopinionen i en riktning som helt förkastar och misstolkar kraven. Dessa uttalanden vidarebefordrades sedan till utlandet för att visa en kompakt finsk motståndsvilja. De enstaka röster som höjas för fred på basis av modifierade villkor tystas ned, och utomvärlden får ingenting veta om deras existens. Ingenting får landet veta om meningarna i riksdagen... President Roosevelts personliga värdjan fick ingen plats i finsk radio eller finsk press, innan svaret avgavs. Så handlar inte en småstatsregering som behöver världens stöd och hjälp.

Om det har funnits en regeringsledning som nu velat uppgörelse — vilket är oviss — har den icke förmått hävda en egen mening inför den motopinion som den själv framalstrat:

Finlands största namn politiskt och militärt just nu — minister Paasikivi och marskalk Mannerheim — synas inte heller ha spelat någon framträdande roll. Även det av obekant anledning. Framtiden får ge besked om vad de betytt.

Det fruktansvärda i den situation i vilket Finlands folk nu befinner sig är, att den stormakt, vars trupper stå på finsk jord och som regeringen alltjämt anser vara landets skyddsmakt, ingenting frågar efter, om den drar det lilla landets oskyldiga folk ned i den avgrund, dit den själv oundvikligen drives.

Östergötlands Folkblad (s) yttrar:

Har finska folket fått kännedom om att

löst och egoistiskt." Detta tyska framställningssätt förvånar inte, säger Nya Dagligt Allehanda (h) — hur malplacerat det än kan förefalla i svenska ögon!

Självklart är, att tyskarna med största motvilja skulle se Finland utträda ur kriget, och man kan vara förvissad om att den tyske Helsingforsministern Blücher har haft bråda dagar den senaste tiden... Vad beskyllningen för egoism angår, så ta vi den med ro, såvida tyskarna anse det egoistiskt av Sverige att vilja ha ett fritt Finland till granne. Vad Sverige skulle kunna vinna på att "utlämna" eller "sälja" Finland, förklarar man inte närmare i Berlin. Den svenska egoismen i detta sammanhang består helt enkelt i att vi varken vilja se rysser i Finland — eller tyskar i Norge och Danmark. Den sistnämnda åsikten har aldrig varit särskilt populär i Tredje riket.

Karlstads-Tidningen (fp):

I det svar, som i dag överlämnas, har inte ens ett motbud givits, som skulle kunna läggas till grund för fortsatt kontakt. Tråden har klippts av. Hur dystert dagsläget än ter sig, kan man dock inte helt släppa varje hopp. Från Moskva har antydningar gjorts, som man vågar tyda som tecken att det finns möjligheter att komma igen. Låt vara att det dröjer lång tid, kanske åtskilliga månader, och att Finland under denna tid måste bereda sig på ännu osedda favor. Om en Canossavandring då kan rädda friheten måste den göras.

Sydsvenska Dagbladet (h):

Vi förstå att de ryska stilleståndsvillkoren måste förefalla oerhört hårda och att folket rygger tillbaka inför dem. Och ändå — här gäller det att se realistiskt på situationen sådan den faktiskt är. Dåliga vännar skulle vi vara till vårt gamla broderland, om vi endast underblåste det finska motståndet. Det vore en brottslig handling från vår sida. Även vi ha skyldighet att handla i vår konungs anda. Det kan gälla Finlands existens som ett fritt land.

113045

kravet på internering av de tyske trup-
perna modererats, att det alls inte är fråga
om att utlämna några politiska flyktingar,
att ett löfte föreligger att Hangö inte skall
bli föremål för ryskt intrång? Och äger
man ens vetskap om att det ryska kravet
på återtag till 1940 års gräns ingalunda
har den meningen att reträtten skall ske
innan förhandlingar kommer i gång, utan
att det tvärtom inskränker sig till ett prin-
cipiellt accepterande av den gamla gränsen
i dess huvuddrag och att allting härvidlag
rent praktiskt förblir som det nu är intill
dess att man kommit överens i samtliga
punkter?

Det torde inte vara någon hemlighet att
den svenska regeringen gjort allt vad den
kunnat för att vinna ryssarnas förståelse
för modererande förslag och att framstegen
härutinnan snabbt gjorts bekanta för den
finska regeringen. Jo, på ett håll råder
förvisso stor okunnighet härom, nämligen
hos den finska allmänheten. Censurens
mörklägningsarbete har fungerat perfekt.

Örebro-Kuriren (s):

Vi anse trots allt som kan sägas för en
försiktig hållning att Sverige bör utnyttja
alla de möjligheter, som i tjugufjärde tim-
mens sextionde minut finnas att hindra en
brytning. Under alla förhållanden bör den
officiella svenska ståndpunkten bringas till
ett klart och för det finska folket skönj-
bart uttryck.

Det är i sista minuten det svenska
folket fått vetskap om sin egen rege-
rings aktiva insats i denna fråga, kon-
staterar Upsala Nya Tidning (fp):

Den information, som givits, har kunnat
föras vidare först sedan hemligheten röjts
— utifrån. Det är från London svensk
allmänhet upplysts om vad dess konung
och regering gjort. Kanske kunde det dock
ha betytt mycket om offentliggörandet
kommit för och i en annan och auktoriti-
tativare form. Det kunde ha betytt myc-
ket inte blott för oss själva, utan framför
allt för det finska folket. Här är plats för
en interpellation till utrikesministern.

Svenska Morgonbladet (fp):

En synvillig av ganska ledsam art hotar
att uppkomma. Det verkar som om vår
enda uppgift i världen just nu vore att
råda ett litet folk till underkastelse under
ett stort och starkt. I själva verket torde
den svenska insatsen i freds- eller vapen-
stilleståndsfrågan i minst lika hög grad ha
riktat sig åt det ryska hållet som åt det
finska. Stockholm har varit den kanal ge-
nom vilken informationer flutit i båda rikt-
ningar — enligt uppgift ända sedan no-
vember månad 1943. De modifikationerna av
de ryska kraven som framkommit, de för-
tydliganden som gjorts tycks ha haft Sve-
rige som tillskyndare. Ett mål har de
svenska representanterna haft för ögonen
därvidlag: Finlands välgång och framtid.

Det svenska ståndpunktstagandet i
samband med de finsk-ryska förhand-
lingarna har väckt irritation i Berlin.
Berliner Lokalanzeiger exempelvis
skriver: "Under de senaste tio dagar-
na har dessa opåkallade rådgivare
gjort bolsjevismen flera tjänster än alla
krigsförbrytare i England och Förenta
staterna tillsammans... Deras poli-
tiska recept är förbluffande ansvars-